

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

ANTEEKSIANTAMUS

Daavidin virsi.

"Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, Hänen pyhää nimeänsä.

Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt, Hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.

Herra tekee vanhurskauden ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille. Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä, Israelin lapsille suuret tekonsa.

Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa.

Ei Hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti.

Ei Hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan.

Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on Hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.

Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas Hän siirtää meistä rikkomuksemme.

Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.

Sillä Hän tietää, minkä kaltaista tekoa me olemme: Hän muistaa meidät tomuksi." Ps.103:1-14

Raamatun käsitteet antaa anteeksi ja anteeksiantamus on merkityksiltään peittää, ottaa pois, kantaa, nostaa, antaa anteeksi velka, luopua velan perimisestä ja vapauttaa eli päästää oikeudellisista lain vaatimuksista koskien synnin velkaa ja rikkomusta.

Vanhan liiton aikana Jumala itse järjesti kansalleen anteeksiannon sovituksen kautta. Sovituksessa viaton uhrieläin antoi henkensä syntiä tehneen, Jumalaa vastaan rikkoneen puolesta.

Rauha Jumalan ja ihmisen välillä on mahdollista vain sovituksen kautta, anteeksiantamuksessa.

Vanhan testamentin synti- ja vikauhri tuottivat uhrin kautta sovituksen ja silloin veri annettiin sovituksiksi alttarille, sillä ilman veren vuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista. Hebr.9:22

Armoistuin

Suurena sovituspäivänä, kun ylimmäinen pappi meni kaikkein pyhimpään toimittamaan itselleen ja kansalle sovituksen synneistä, oli armoistuin kaiken keskipisteenä.

Armoistuin oli Herran valtaistuin ja Hänen erityinen ilmestymispaikka ja sieltä Hän puhui kahden kerubin välistä, jotka olivat kasvot vastakkain armoistuimen molemmilla puolilla.

Pappi pirskotti syntiuhrimullikan ja syntikauriin verta armoistuimelle ja sen eteen. Siten pyhäkkö sovitettiin ja se tuli puhdistetuksi israelilaisten saastaisuudesta ja kaikesta heidän rikkomuksistaan.

"Ja hän ottakoon mullikan verta ja pirskoittakoon sitä sormellansa armoistuimen etupuolelle; ja armoistuimen eteen hän pirskoittakoon sormellansa verta seitsemän kertaa.

Sitten hän teurastakoon kansan syntiuhrikauriin ja vieköön sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehköön sen verellä, niinkuin hän teki mullikan verellä: pirskoittakoon sitä armoistuimelle ja armoistuimen eteen.

Ja näin hän toimittakoon pyhäkölle sovituksen israelilaisten saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan, olivatpa heidän syntinsä minkälaiset tahansa; näin hän tehköön myös ilmestysmajalle, joka on heidän tykönänsä, keskellä heidän saastaisuuttansa." 3.Moos.16:14-16

Matkalaulu.

"Syvyydestä minä huudan sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni.

Tarkatkoot Sinun korvasi minun rukousteni ääntä.

Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?

Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen Sanaansa.

Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua.

Panen toivosi Herraan, Israel. Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä." Ps.130

Messias-toivo

Vanhassa Testamentissa kaikki uhrit olivat esikuvaa kerran tapahtuvasta lopullisesta uhrista Golgatan keskimmaisella ristillä - Messiaasta, Jeesuksesta Kristuksesta - kärsivästä Herran palvelijasta, joka itsensä uhraamalla kerran on hankkiva Jumalan täydellisen sovituksen ja sen kautta täydellisen anteeksiantamuksen ja vanhurskauttamisen Hänen verensä kautta niin uskoville juutalaisille kuin uskoville pakanoille.

Raamatun aivan alkulehdiltä saakka puhutaan tulevasta toivosta, kun ensimmäiselle ihmisparille Jumala puki nahkapuvun ja se täyttyy lopullisesti Golgatalle, Herraan Jeesukseen, Messiaseen.

"Ja Minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapähän." 1.Moos.3:15

Risti - anteeksiantamus

Ristin muodosti kaksi erillistä puuta. Ristin puu ylhäältä alas asti kuvaa Jumalan täydellistä anteeksiantamusta meille ja sen poikki puu lähimmäisiemme välistä anteeksiantamusta.

Jumalan suurin ja täydellisin rakkauden osoitus ihmistä kohtaan ilmeni Kristuksessa, kun Hän antoi henkensä ja kantoi koko lain vaatiman tuomion synneistämme, rangaistuksen puolestamme sijaisuhrina Jumalalle -

"Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi," Jes.53:5

Hän antoi täydellisesti anteeksi Golgatan keskimmaisella ristillä suuressa tuskassaan viimeisinä kuolinsanoinaan: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." Luuk.23:34

Uusi liitto Minun veressäni

"Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin Hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa, meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkein pyhimpään ja

sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

Sillä jos kauristen ja härkään veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen, kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, Hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhraisi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntonne kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!" Hebr.9:11-14

Armonvaltaistuini

Uuden Testamentin ilmoitus anteeksiantamuksesta liittyy Herraan Jeesukseen Kristukseen, Hänen persoonaansa, Nimeensä ja vereensä. Hän on kaikkien Vanhan Testamentin uhrien todellinen täyttymys, joka kantoi koko maailman synnin rangaistuksen viattomana, synnittömänä ja pyhänä Karitsana ja joka otti pois maailman synnin.

Hän on Jumalan anteeksiannon perusta, jonka Hän on asettanut armon valtaistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä, jokaiselle joka uskoo Herraan Jeesukseen.

Jumalallisessa anteeksiantamuksessa ihminen tunnustaa Jumalalle syntinsä ja saa tilalle vanhurskauden ja oikean aseman eli on autuas, olla pelastettu, turvassa Herran suojaamana armahdettuna.

"Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.

Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska Hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen." Room.3:21-26

Jumalan sovitus

"Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme." Room.5:8

Ainoastaan Jumalan Pojan, Herran Jeesuksen antautuminen puolestamme kuolemaan saattoi sovittaa ihmisen synnit ja lain rikkomukset. Jumalan rakkaus vaati tätä rakkauden pyhitettyä uhria itseltään ja suoritti sen Pojassaan, Jeesuksessa Kristuksessa.

Jumalan rajaton ja suurin rakkaus ilmeni syntistä ihmistä kohtaan siinä, kun Jeesusta kohtasi lain kirous, rangaistus ja kuolema ja Hän kantoi sijaisena koko Jumalan vihan synnin takia ja joka olisi kuulunut meille. Jumalan sovitus Kristuksessa Golgatalla on suurempi Jumalan teko kuin koko maailman luominen - suurin niistä on Rakkaus.

"Kuka on Jumala, niinkuin Sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi ja käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten? Ei Hän pidä vihaa iäti, sillä Hänellä on halu laupeuteen.

Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. Kaikki heidän syntinsä Sinä heität meren syvyyteen." Miika 7:17-18

Golgatan keskimmäisellä ristillä tapahtui Jumalan täydellinen sovitus, kun Hän sovitti maailman synnin itsensä kanssa ja teki rauhan ristinsä veren kautta ja antoi täydellisesti anteeksi kaiken Kristuksessa.

Kun Jumala antaa ihmiselle anteeksi, Hän antaa kaiken heti, eikä muistele syntejämme ja rikkomuksiamme ja heittää kaiken unohduksen mereen ja taivaassa tekojemme kirjan sivut on puhtaat Karitsan veressä.

Anteeksiantamus Hänen Nimessään

"Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava Hänen Nimessänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemissa. Te olette tämän todistajat." Luuk.24:46-48

"Ja Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.

Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen Nimensä kautta." Apt.10:42-43

Jumala on luvannut Sanassaan anteeksiantamuksen vain niille, jotka turvautuvat Hänen armoonsa, kääntyvät Jumalan puoleen ja uskossa ottavat loppuun suoritetun Jumalan sovituksen - Anteeksiantajan - Herran Jeesuksen omakohtaisena Vapahtajanaan ja Herranaan. Synneistä luopuminen ja todellinen parannuksen tekeminen ovat syntien anteeksiannon välttämätön edellytys, Jumalan armon ehto.

"Minä tunnustin Sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja Sinä annoit anteeksi minun syntivelkani." Ps.32:5

Siellä missä Jumalan valtakunnan evankeliumia julistetaan niin kuin se on kirjoitettu ja sitä seuraa todellinen parannuksen teko ja usko, on jokaisella Kristuksen papilla eli uuden liiton uskovalla valta julistaa syntien anteeksiantamusta Herran Jeesuksen Nimessä.

"Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." Joh.20:23

"Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras." Jaak.5:16

Missä syntien anteeksiantamus on, siellä on elämä ja autuus!

Syntien seuraamus

"Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit, mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen - mutta tekee laupeuden tuhansille, jotka Jumalaa rakastavat ja pitävät Hänen käskynsä". 2.Moos.34:6-7; 20:6 Jumala on anteeksiantava Jumala, ja Hänen on armo ja anteeksiantamus ja on kaiken armon lähde.

Vanhojen syntien ja rikkomusten seuraamuksia ei aina oteta pois anteeksiantamuksen yhteydessä koskien ajallista elämää, mutta ne menettävät rangaistuksen ja tuomion luonteen ja saavat kasvattavan merkityksen.

Tietoisuus tehdyistä synneistä ja rikkomuksista ei myöskään katoa anteeksiantamuksessa, mutta rangaistuksen pelon ja omantunnon tahriintumisen tilalle tulee usko, varmuus ja luottamus Jumalaan. Jumalan antama anteeksiantamus tuo mukanaan ennen kaikkea yhteyden Jumalaan, Hänen laupeuteensa, armoonsa ja herättää oikean rakkauden ja jumalanpelon Jumalaa kohtaan.

"Mutta jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, että Hänellä on ymmärrystä monin verroin! Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin pahaa tekoasi." Job.11:5-6

Joka on paljon saanut anteeksi, se paljon rakastaa! Luuk.7:47

Anteeksiantamus valkeudessa

"Ja tämä on se sanoma, jonka olemme Häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei Hänessä ole mitään pimeyttä. Jos sanomme, että meillä on yhteys Hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta.

Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.

Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme Hänet valhettelijaksi, ja Hänen Sanansa ei ole meissä.

Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." 1.Joh.1:5-2:2

Apostoli Johannes kirjoittaa Taivaallisen Isän kirjeen uuden liiton uskoville Uuden Testamentin rakkauden kaksoiskäskystä; jossa kirjeen ensimmäinen luku katsoo rakkautta vaellus valkeudessa, totuudessa. Toinen luku uskonvaellus Sanan valossa, kolmas luku uskon teot totuudessa, valkeudessa, neljäs luku uskovien suhteet ja viimeinen luku suhde Jumalaan.

Pyhien yhteys - Joka elää jokapäiväisessä syntien anteeksiantamuksessa ja siten vaelttaa uskossa on valkeuden eli hengen yhteys kaikkien niiden Herran opetuslasten kanssa, jotka elävät samalla tavalla.

Uskosta osaton ihminen ei saa syntien anteeksiantamusta Jumalalta tunnustaen syntejään, vaan ottamalla vastaan koko syntien Anteeksiantajan henkilökohtaisena Vapahtajanaan ja Herranaan.

Sen sijaan jokainen uskova tarvitsee syntien anteeksiantamusta kääntymyksensä jälkeenkin, joka on yhtä välttämätöntä hengelliselle elämälle kuin jokapäiväinen ruoka: "anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme". Matt.6:11-12

Hän, meidän Opettajamme asetti anteeksiantamuksen tämän rukouksen rinnalle, joka koskee jokapäiväistä leipäämme Jumalalta.

"Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion'.

Mutta minä sanon teille: jokainen, joka syyttää vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä

tyhjäänpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen. Matt.5:21-22
 "joka syyttä vihastuu.." Luther 1540; Novum Testamentum

Herra Jeesus puhuu tässä tilanteista, jolloin me olemme vahingoittaneet tai loukanneet toista lähimmäistämme, emmekä ole välittäneet korjata asiaa kuntoon. Ja siksi Hän voimakkaasti kehottaa ensin sopimaan riita-asian ennen anteeksiantamista, kun vielä on mahdollisuus ja olemme elämän tiellä, ettei Tuomari heittäisi vankeuteen.

Lisäksi Hän puhuu kolmentasoisista rikkomuksista ja tuomiosta tekojen mukaan; lievä, tavallinen ja törkeä rikkomus.

Onko meillä syytä olla vihainen veljellemme tahi sisarellemme? Eipä suinkaan! Emme voi olla oikeassa suhteessa Jumalaan, ellemme ole oikeassa suhteessa lähimmäisiimme. Asenteellamme lähimmäisiin on myös vaikutuksensa Jumalan ikuisiin tuomioihin.

"Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.

Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua Tuomarin eteen ja Tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen.

Totisesti Minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon." Matt.5:23-26

Vanhan Testamentin ylipapillista uhritoimitusta ei voinut keskeyttää mikään ja se piti toimittaa kerran vuodessa kaikkein pyhimmässä säädettynä aikana ajallaan kaikkien säädösten mukaisesti. Jos esimerkiksi ylipappi kuoli, niin valittiin uusi ja pyhäkkö puhdistettiin ja uhritoimitus jatkui.

Ja tätä vasten Herrä Jeesus puhui näin voimakkaasti anteeksiantamisesta, kuinka meidän tulisi viipymättä antaa anteeksi ja sopia ensin asia kuntoon Jumalan ja ihmisten kanssa, ennen kuin voimme tulla Hänen eteensä alttarille.

Ja muistat - kuka muistuttaa: Hän muistuttaa! Mikä valtava Jumalan armo!

Herra Jeesus varoittaa tässä vakavasti meitä elämästä niin, että astumme Jumalan eteen olematta sovitettuja Hänen kanssaan. Hän on sinä päivänä Tuomari, joka tuomitsee henkilöön katsomatta kaiken oikein ja vanhurskaasti.

Jumala hyväksyy uhrilahjamme, kun olemme oikeassa suhteessa lähimmäisiimme ja asiamme on kunnossa. Siksi sovinnon aika on aina nyt, eikä huomenna, niin kuin Jumalakin antaa heti anteeksi ja Hänellä on halu laupeuteen. Olkoon rakkaus täydellinen, että meillä olisi turva tuomiopäivänä. 1.Joh.4:17

"Älkää vihastuko, älkääkä syntiä tehkö. Älkää antako auringon laskea vihanne yli, älkääkä antako perkeleelle sijaa.

"Zürnet, und sündiget nicht;" Luther 1540

Jos emme voi sopia riita-asiamme ja antaa anteeksi saman päivän aikana, vaan se pitkittyy, niin se kertoo, että meiltä puuttuu oikea Jumalan pelko - sen tähden Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

"Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä.

Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisinä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut." Ef.4:26-27, 31-32

Jumalan antama kokemus syntien anteeksiannosta vaikuttaa myös toisiin lähimmäisiimme. Se, joka itse on saanut Jumalalta kaiken anteeksi, on luonnollisesti itse myös annettava anteeksi muillekin ihmisille, rajattomasti ja varauksetta.

"Viha virittää riitoja, mutta rakkaus peittää rikkomukset kaikki." Snl.10:12

Ilman anteeksiantavaa mielenlaatua ja sydäntä ei voi olla yhteydessä armollisen Jumalan kanssa.

Vanhassa Testamentissa on hyvänä esimerkkinä jalomielinen Joosef veljiensä kohtaan, vaikka oli saanut osakseen vääryyttä; hän antoi kaikesta sydämestään anteeksi kaiken veljilleen.

"Mutta kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, ajattelivat he: "Ehkä Joosef nyt alkaa vainota meitä ja kostaa meille kaiken sen pahan, mitä me olemme hänelle tehneet".

Niin he lähettivät Joosefille tämän sanan: "Isäsi käski ennen kuolemaansa ja sanoi: 'Sanokaa Joosefille näin: Oi, anna anteeksi veljiesi rikos ja synty, sillä pahasti he ovat menettelleet sinua kohtaan'. Anna siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Ja Joosef itki kuullessaan nämä heidän sanansa.

Sitten tulivat Joosefin veljet itse, lankesivat maahan hänen eteensä ja sanoivat: "Katso, me olemme sinun orjiasi!"

Mutta Joosef vastasi heille: "Älkää peljätkö, olenko minä Jumalan sijassa? Te tosin hankitsitte minua vastaan paha, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi, että Hän saisi aikaan sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi hengissä paljon kansaa.

Älkää siis peljätkö; minä elätän teidät ja teidän vaimonne ja lapsenne." Ja hän lohdutti ja rauhoitti heitä." 1.Moos.50:15-21

"Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.

Mutta jos te ette anna anteeksi, niin ei Isännekään, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne." Luther 1540; Biblia

"Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä rakkaus peittää syntien paljouden". 1.Piet.4:8

Hän on maksanut koko velan synneistämme ja rikkomuksistamme ja kantanut ristin poikki puun Golgatalle, siksi uskovan on oltava halukas antamaan anteeksi myös niille, jotka ovat tehneet vääryyttä hänelle, eivätkä ole tahtoneet sopia asiaa ja pyytää anteeksi. Lisäksi hänen tulisi yrittää saada syyllinen ymmärtämään rikkomuksensa ja tekemään parannuksen.

Kadonnut yhteys - kadonnut lammas

"Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut. Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö Hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?

Ja jos Hän sen löytää, totisesti Minä sanon teille: Hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet

eksyneet.

Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isän tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen." Matt.18:11-14 ; Jae 11 Luther 1540

Herramme käyttää Raamatun eniten käyttämää kielikuvaa Paimenesta ja lampaasta, joka kertoo, että lammas on Paimenelle rakas ja Herran oma. Herran Jeesuksen aikana oli tavallista, että koko kylän lampaat kävivät samalla laitumella. Tavallisesti tällaista laumaa paimensi kaksi ja useampikin paimen ja niinpä heistä yksi voi hyvin jättää lauman.

"Ja jos Hän sen löytää..." Löytäisikö Hän lampaan? Kukaan ei voi jatkaa syntistä elämää ja elää anteeksiantamattomuudessa ja luottaa siihen, että hänet lopulta löydetään.

Jumala on omalta puoleltaan tehnyt kaiken valmiiksi, mutta ihminen voi tehdä tyhjäksi syntisellä elämän tavalla Jumalan armon.

Paimen iloitsee yhdestäkin kadonneesta lampaasta, joka löytyi ja aiheutti paljon vaivaa - Ilo taivaassa on yhdestäkin syntisestä, joka kääntyy ja tekee totisen parannuksen.

"Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahden kesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi. Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'.

Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana ja publikaani.

Totisesti Minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa." Matt.18:15-18

Sinun tulisi tehdä aloite asian selvittämiseksi! Tärkeintä tulisi olla, että rikkonut osapuoli saa avun eikä se, että häntä nuhdellaan ja nöyryytetään, siksi apostoli Paavali kehottaa; ojentakaa te hengelliset. On hyvä periaate, että veljen rikkomusta ei levitellä ennen kuin hänen kanssaan on puhuttu. Toorassa eli Laissa oli määrätty, että veljeä oli nuhdeltava, mutta häntä ei saanut vihata sydämessään. 3.Moos.19:17

"Mutta jos hän ei sinua kuule ... " Älä anna periksi, jos ensimmäinen kerta ei onnistu, yritä uudestaan! Herra Jeesus ei lannistunut, eikä taistelua ole vielä hävitty, vaikka se ei ratkeaisikaan ensimmäisellä kerralla. Tooran eli Lain mukaan asia oli vahvistettava kahden tahi kolmen todistajan sanalla. 5.Moos.19:15

Seurakunnan valta

"Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle."

Jumala on rauhan ja järjestyksen Jumala. Seurakunnassa tulee olla Raamatun oppiin perustuvat säännöt ja kuri uskovien käyttäytymiselle. Langennut veljemme tahi sisaremme tulee voittaa takaisin Kristukselle, mutta häntä ei tule hyväksyä uskovien yhteyteen ennen kuin hän on tehnyt totisen parannuksen ja sopinut riita-asiansa. Ellei hän käänny, niin silloin uskovilla ei ole enää mitään yhteyttä tällaisen synnintekijän kanssa ja hänet on jätettävä seurakuntayhteyden ulkopuolelle.

"Totisesti Minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa." Tässä näkyy kiistattomasti ja selvästi ilmi, että seurakunta on viimeinen ja lopullinen oikeusaste.

Jos seurakunnan jäsen, uskova ei tee parannusta ja jatkaa edelleen synnissään, on edelleen syntinsä sitoma. Mutta jos syntinen tunnustaa syntinsä ja tekee totisen parannuksen, on seurakunnan kuten ruumiin Pää Herra Jeesus antava hänelle anteeksi ja silloin hänet julistetaan vapaaksi sekä maan päällä että taivaissa.

Yksityisesti tehdyt rikkomukset on sovitettava yksityisesti ja julkiset rikkomukset julkisesti, että seurakunnassa luottamus palautuisi.

Tätä Raamatun paikkaa ei tule soveltaa riivaajien sitomiseen, koska sitä ei Sanassa kehoiteta, vaan riivaajat tulee ajaa ulos Herran käskyn mukaisesti.

Rajaton anteeksiantamus

"Silloin Pietari meni Hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?"

Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän." Matt.18:21-22

Apostoli Pietarin kysymyksen pohjana on Aamos 1:3, jossa puhutaan seitsemästä rikkomuksesta. Herramme opettaa, että kun joku pyytää meiltä anteeksi, meidän tulisi antaa rajattomasti, kaikesta sydämestämme.

Hebrean kielessä Messiaan, Kristuksen numeroarvo on 70 ja Jumalan täydellisyyden luku on Raamatussa 7 ja se kertoo, että Jumala antaa meille anteeksi Messiaassa, Kristuksessa täydellisesti, rajattomasti.

Tämän vastakohtana on kosto ja siksi meidän tulee elää jatkuvassa anteeksiantamuksessa niin Jumalan kuin lähimmäisemme kanssa.

Armoton, paha palvelija

"Sentähden taivasten valtakunta on verrattava Kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tiliä.

Ja kun Hän rupesi tilintekoon, tuotiin Hänen eteensä eräs, joka oli Hänelle velkaa kymmenentuhatta leiviskää.

Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen Herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.

Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili Häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan Sinulle kaikki'.

Niin Herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja Hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi.

Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'.

Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle'.

Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa.

Kun nyt hänen kanssapalvelijansa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja menivät ja ilmoittivat Herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut.

Silloin hänen Herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit; eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin Minäkin sinua armahdin?'

Ja hänen Herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa.

Näin myös Minun Taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi." Matt.18:23-35

"Sentähden Taivasten valtakunta on verrattava Kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tiliä.."

Herramme Jeesus opettaa lopuksi anteeksiantamuksesta - vertaus taivasten valtakunnasta, Kuninkaasta, joka vaati palvelijoiltaan tiliä.

Ei voi olla tiliyhteydessä, ellei ole jotakin saanut. Olemme saaneet pelastuksen sulasta armosta Jumalan lahjana Kristuksen lahjan mitan mukaan. Olemme vain ansiottomia huoneemme haltijoita, joille on uskottu jotakin, "niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme". Room.14:12

Vertauksissa Herra Jeesus opettaa Taivasten valtakunnan salaisuutta ja tässä tilinteosta, anteeksiantamuksesta, armahtavaisuudesta kanssapalvelijoitamme kohtaan.

Jokainen uuden liiton uskova on Jumalan palvelija ja palvelee Jumalaa Hänen armossaan ja siksi meidän tulisi palvella toisiamme Hänen armosta.

"Ja kun Hän rupesi tilintekoon, tuotiin Hänen eteensä eräs, joka oli Hänelle velkaa kymmentuhatta leiviskää."

Tässä on ennen kaikkea kysymys suuresta syntivelastamme Jumalalle. Leivisköinä ilmaistuna suuren velan määrä ilmaisee, minkä määrän olemme velkaa Kuninkaalle, Jumalalle, kun taas pienempi rahayksikkö denari ilmaisee pienemmän velkamäärän lähimmäisellemme, jota myöskään ei saa jättää huomioimatta, vaan sekin tulisi hoitaa.

Denari siihen aikaan oli tavallisen miehen päiväpalkka, arvoltaan 3,9 g hopeaa ja leiviskä, talentti oli 6 000 denaria ja oli talentin painoinen 21,25 - 53,12 kiloa ja niin koko velka oli näin ollen 60 miljoonaa denaria.

"Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa..".

Vaimon, lasten ja velallisen omaisuuden myyminen ei olisi tässä tapauksessa pystynyt korvaamaan edes murto-osaakaan velasta, kuten kuningas Daavidkin toteaa Psalmissa 49:8-10

"Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa. Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suorittamatta, että hän saisi elää iankaikkisesti eikä kuolemaa näkisi."

"Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili Häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan Sinulle kaikki'."

Olemme mahdottomuuden edessä; vaikka myisimme koko omaisuutemme, mitä meillä on, olemme samassa tilanteessa kuin tämä velallinen tai kuningas Daavid, emme voi ostaa millään itse itseämme vapaaksi koko syntivelastamme Kuninkaalle, Jumalalle.

Ainoaksi mahdollisuudeksemme jää vain Kuninkaan armahdus koko syntivelastamme Jumalalle.

"Kuninkaalla, joka tuomitsee vaivaisia oikein, on valtaistuini iäti vahva." Snl.29:14

"Niin Herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja Hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi."

Herran sääli, myötätunto - Hänellä on halu laupeuteen. Hän säälii syntisiä, ilman Jumalaa eläviä, heikkouskoisia, kiusattuja, surevia ja raskautettuja eli monenlaisten huolten ja vaivojen rasittamia ihmisiä. Mies ei pyytänyt velkaansa anteeksi, vaan aikaa velan maksamiseen, jonka hän näki itse mahdolliseksi velan hoitamiseksi, mutta hän sai koko velan

anteeksi Herran säälistä, armosta. Palvelija sai paljon enemmän kuin oli odottanut ja rukoillut.

Jumala on laupeudesta rikas ja Hänen armonsä on mittaamaton ja suuri suurvelallisia eli suursyntisiä kohtaan.

Risti ylhäältä alas kuvaa velkaamme Jumalalle ja sen poikkipuu, velkaamme lähimmäisillemme.

"Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'."

Suurvelallinen oli mennyt Herransa luo täysin ylivelkaantuneena, täysin mahdottomassa tilanteessa - ja lähti ulos täysin velattomana, kaiken anteeksi saaneena. Nyt hän ajatteli vain kanssapalvelijansa velkaa, unohtaen oman velkansa ja armahduksensa.

"Pikavihainen mies nostaa riidan, ja kiukkuinen tulee rikkoneeksi paljon." Snl.29:22

"Niin hänen kanssapalvelijansa lankei maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle'.

Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa."

Kuninkaan kunnia on antaa velka anteeksi ja hän oli täynnä sääliä ja armollisuutta suurvelallista kohtaan. Armahduksen saanut palvelija itse oli armoton ja säälimätön.

"Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi." Jaak.2:12-13

"Mutta hän ei tahtonut" - Jumala ei osoita armoa armottomille, pahoille.

Suurvelallinen oli ennen kaikkea ylpeä, joka estää tahtomasta antaa anteeksi sydämestään, eikä osaa asettua toisen lähimmäisen asemaan ja myötäelää tuntien sääliä, armollisuutta, vaan on kova.

Herramme, Kuninkaamme opettaa meille, miten meidän tulee kohdella niitä, jotka ovat meille jotakin velkaa, antamalla itse meille koko suurvelan anteeksi.

Ei tahtonut antaa anteeksi - jättää meidät osattomiksi Jumalan armosta. Anteesiantamus on tahdon kysymys, sydämestä. Jos meiltä puuttuu alttiutta, tahtoa ja rakkautta antaa anteeksi sydämestämme, niin voimme rukoilla: "Herra, auta minua tahtoa oikein, halu antamaan anteeksi!"

"Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit; eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin Minäkin sinua armahdin?"

Suurvelallinen ei tahtonut antaa anteeksi ja armahtaa kanssapalvelijaansa, siksi vanha velka tuli hänelle takaisin 10 000 leiviskää eli 60 miljoonaa denaria Kuninkaalle maksettavaksi.

Vaikka antaisimme kaikille velallisillemme anteeksi, niin jääme vielä suuresti plussan puolelle, koska olemme saaneet enemmän.

Pahuus ei ollut velan suuruudessa, vaan armottomuus toiselle velalliselle. Tämän on koko Herramme kertoman vertauksen ydin, eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niin kuin Minäkin sinua armahdin.

"Ymmärrys tekee ihmisen pitkämieliseksi, ja hänen kunniansa on antaa rikos anteeksi" - "ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme". Snl.19:11; Matt.6:12

"Ja hänen Herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli Hänelle velkaa."

Velan anteeksiantamiseen oli johtanut Kuninkaan sääli ja se, että velallinen oli sitä Häneltä pyytänyt. Velka annettiin anteeksi ehdoitta ja siksi sitä tulisi seurata myös anteeksiantava mieli ja sydän muita velallisia kohtaan.

Kuningas vihastui - Jumalan viha ilmestyy kaikkea vääryyttä ja syntiä kohtaan ja Raamatun mukaan paha ja kelvoton palvelija ei peri taivasten valtakuntaa.

Jos emme heti ajassa anna anteeksi ja sovi velkaamme kanssapalvelijamme kanssa, jääme velkavankeuteen, kunnes olemme maksaneet Hänelle, Kuninkaalle koko velkamme.

"Näin myös Minun Taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi."

Anteeksiantamuksen on lähdettävä koko sydämestämme. Jos annamme anteeksi vain huulillamme - "Sorry vaan" - tietyin varauksin ja ilman unohdusta, niin se ei ole anteeksiantamus sydämestä.

"Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi; mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne." Matt.6:14-15 Amen

"Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon Sinun Nimesi; tulkoon Sinun valtakuntasi; tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa; anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, sillä Sinun on valtakunta, voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen Matt.6:9-13

ARMON MERI; Hilja Aaltonen

Meren tiedän kirkkahan, meren tiedän valtavan.
En mä tiedä äärtä sen, meren suuren taivaisen.
Armon meri se on, armon meri se on, veri Jeesuksen on.

Meren tiedän kultaisen, meren tiedän rakkauden.
Vaikka rantoja en nää, missä laineet väsähtää.
Armon meri se on, armon meri se on, veri Jeesuksen on.

Meren tiedän, aallot sen kantaa heikon ihmisen.
Meren tiedän voimakkaan, kotiinpäin vie laineillaan.
Armon meri se on, armon meri se on, veri Jeesuksen on.

Kotirannan tuolla nään, kauniin kirkkaan määrämpään.
Sinne armon aallot vie yhä valkenee vain tie.
Armon meri se on, armon meri se on, veri Jeesuksen on.